

תת"ע 8699/03 - מדינת ישראל נגד ابو גודה אברاهים

בית משפט השלום לערבותה בבאר שבע

תת"ע 8699-03-18 מדינת ישראל נ' ابو גודה אברاهים
בפני כבוד הסגן נשאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אבי גודה אברاهים
הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם בתיק זה וזאת מחתמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר החל כאירוע מסווג "ברירת משפט"
לנายนם נמסר במקור דוח תנוועה הכלול עבירה לכואורה לבנויגד לסעיף 2 בפקודת התעבורה לפיו נהג לכואורה ברכב
לגביו פקע תוקף רישון הרכב.

ה הנאשם אשר טען כי לא נהג כלל ברכב עת הגיע אליו השוטר, הגיע בקשה להישפט וכך "נולד" כתב אישום זה בפרשא
שבפני.

בישיבת ההקראה טען הנאשם כי אכן ישב ברכב ביום האירוע והמתין למסעיקו כדי שזה יקח אותו לעבודתו בישוב מיתר.
לדבריו, הרכב עומד באופן קבוע בשדה ובສמוך למכולה ולא מבוצעת עמו כל נהייה שכן אין לרכב ביטוח ולא רישון
רכב תקף.

לטענת הנאשם נעצר לידי השוטר עם הרכב לבן סמי, ראה אותו (את הנאשם) יושב לתומו ברכב, וביישם ממנו מסמכים
לבידקה שగרתית. לאחר שאלה ניתנו לו, ולאחר שמצא כי רישון הרכב פקע, החליט לחתן הדוח נשוא פרשה זו
אף שלטענת הנאשם לא בוצעה על ידו כל נהייה ברכב לעיני השוטר.

בנסיבות אלה ביקש הנאשם להישפט ביחס לעבירה המהווה במקור עבירות קנס.

מטעם המדינה העיד עד אחד בלבד (ע.ת 1 - רס"מ כהן יריב)

עמוד 1

معدות השוטר עולה כי אין לו כל זיכרון ממשי מהairou זולת הדברים שנרשמו על ידו בת/1.

במהלך המשפט הבהיר כי התביעה איבדה את המסמך ת/1 המקורי (בכל אופן לא היה לטעוב הסבר היכן מצוי מסמך המקורי) ולכן הוגש העתק סרוק שלו כפי שנнесен למערכת דותן.

המדובר בפגיעה של המדינה ב"כל הראה הטובה ביותר" מבלתי שניתן הסבר המניח את הדעת להיעדרו של מסמך המקורי.

בנסיבות אלה ראוי לתת למסמך אשר הוגש (העתק של מסמך המקורי) משקל נמוך יותר מבחינת עצמתו הראיתית. למעשה מספר שורות אותן רשם ע.ת 1, אין כל תיעוד מצולם של האירוע.

אף שטכנולוגיה פשוטה של צילום מציה בכל מכשיר טלפון נייד, ואף שבקלות רבה יכולה משטרת ישראל לציד כל שוטר במכשיר גוף וכל ניידת יכול שתציג במכשיר חלון, בחורת משטרת ישראל להימנע מהשימוש בטכנולוגיה זמנית ופושטה זו אשר בקלות יכולה למנוע מחלוקת עובדיות בבית המשפט.

בפרשה זו טען הנאשם כי החלטת השוטר לרשותו לו הדוח לא נבעה מנהיגתו אלא מהסקת מסקנה של השוטר לפיה אם יש ברכב, בהכרח גם נהג אותו לאותו המיקום.

השוטר במסמך ת/1 רשם כי "הרכב הנ"ל נעצר לבדיקה" ומכך (אף שבעדותו בפני לא ذכר כלל את האירוע) הסיק כי רכב זה היה בתנועה עת נעצר על ידו.

אין מדובר בתיאור עובדיות ברור של השוטר בדוח לפיו נרשם במפורש כי ראה את הנאשם כאשר הוא נהג ברכב מנוקודה נתונה לנוקודה אחרת.

גם אם ניתן להבין מדבריו השוטר בכתב כי הנאשם נהג ברכב והוא ראה עבירה זו לנגד עיניו, הרי שהמדובר בעדות יחידה של שוטר ללא כל חיזוק של עדות נוספת (וכמובן ללא כל צילום או תיעוד אחר של האירוע) כאשר מולה ניצבת עדות החד משמעית של הנאשם לא מצאת כל סתיות או כל סימן אחר לאי אמרת אמת מצדו.

המדובר בסיטואציה בה מאזני עצמת הראיות מאוזנות לחלוין עם נתיחה קלה לכךוין הנאשם נוכח העובדה כי הראה המרכזית המקורית (המסמך ת/1) לא הוגש כמסמך מקור.

אני סבור כי טוב ונכון לעשות משטרת ישראל אם תציג שוטריה ורכבה במכשירות שייתעדו כל פעילות משטרתית ולכל הפחות תישען לצורך הוכחת טענותיה ביותר מуд אחד שכן בסיטואציה של "עדות מול עדות" ובבלתי שניתן למצוא סימן לאי אמרת אמת אצל מי מהצדדים, יסתימנו הקיימים בזכותו ולו מחמת הספק.

אני מחייב לזכות הנאשם מהאישום אשר יוחס לו וזאת כאמור מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים

